

LLIROIA

SETMANARI ESTIUENC

Any I Núm. 9
Sant Hilari Sacalm, 10 Setembre de 1922

Nombre solt, 0·20 ptes.
Temporada, 3·00 »

LLIROIA en el primer any de la seva publicació, dedica un record a la memòria dels martres de Catalunya, qu'en sa defensa definitiva, tant heroicament caigueren :-: en 11 de Setembre de l'any 1714. :-:

HONOR AL CONCELLER
En RAFAEL CASANOVA
11 SETEMBRE 1714

Torna avui altre vegada el modest Simbol de *Lliroia* a ferse enrera, descobrit-se el cap, traient-se la barretina ambdues mans, en front d'aquell grandió Simbol de la Pàtria que després de molts anys de penosos esforços i de les més llargues tragèdies que poble el mon hagi suferit, caigué ferit, embolcallat amb la bandera de Santa Eularia en 11 de Setembre de 1714, soterrant-se les glorioses llibertats nostres.

I, conseqüents amb la promesa que varem ferlos que ompliríam nostre missió mirant-dos les coses per el costat d'alegría i bon humor, complimentat nostre deurer de dedicar un record als màrtirs quines ànimes deuen somriurer amb gust, veient com cada any augmentà l'estol dels que

recordan el seu sacrifici, esplicarem un episodi còmic d'aquella epopeia, que molts, segurament, veient-se encare les guspies en nostres dies, no'n coneixen l'origen.

A continuació d'aquella caiguda, possessionats de la ciutat les tropes de Felip V, continuaren les tropellies d'aquells fascinerosos, fent burla de tot el més sagrat del reduït nombre de supervivents nostres. Cremaren documents estimats, còdics, llibres de llibertats, a la Plaça de Sant Jaume per mans del butxí. Trossejaren la gloriosa campana Honorata que durant tot el llarc seti estigué tocant a so matent. I d'aquell gloriós Concell de Cent, suprimit, abolit, bandejat li posaren l'*Inri*. A tots els llocs comuns, avui en diríam *water-closet*, en burla de la institució més estimada nostre, hi posaren el N.º 100. Encare que, decaiguts i atuits per tantes contrarietats, no trigà gaire l'esprit de nostre rassa en donals la res

posta. El que en més estima tenia Felip V, amb qu'es feia saludar orgullosament a cada instant, era una especie de marxa, executada per tabals i trompetes, que titulaban am el nom de *Retraite* (retrete)... Jo ho veuhen, oi? Doncs, si, desde a les hores el *quarto de les pomes*, els catalans l'anomenaren *Retrete*. I, avui, com alló del número 100, conegut l'origen, ha anat decaient, el nom de *Retrete* ha anat ampliant-se amb certes variacions de *Felip*, en llaor d'aquell rei d'eterna maledicció pe'ls catalans.

EL SIMBOL

El testament d'En Rafel Casanova

—Catalans! Germans d'en [gúnia]

Escolteu mon darrer clam.
Damunt de la meva fossa
no hi vingueu pas a piorar.
Si ambsoles heu d'entonar-hi,
procureu que siguin cants
de llibertat per ma terra,
que es migra, esclava, temps [ha.

Damunt de la meva fossa,
no hi vull marbres florejats;
res de corones ni llànties;
sots una creu, per senyal.
Una creu i la bandera
de ma pàtria comtat gran,
immensa ona d'or, barrada
amb quatre barres de sang.
Damunt de la meva fossa
no hi vull xiprers retallats;
no hi vull ni llorers ni sàlzers,
ni oliveres, ni desmais.
Tres voltes santa bandera,
sota teu vull descansar;
tú, que ets ferma com un roure,
tu em faràs d'arbre sagrat.
Com una llengua inquieta
extindràs al vent ton drap,
estemordint als xorns d'ànima,
donant lallit an els braus.

I quan la pàtria perilli,
en les hores de maldany
al buid de la tramontana
com un fu. Gblaràs.
Per pal d'aquella bandera,
triareu un pi gegant;

un pi de nostres montanyes,
ben ardit i ben sapat.
Al traslladar-ho--us ho prego,--
no el mal-feriu amb destrals.
Les destralades gardeu-les
pels traïdors i pels tirans.
Al cim del pi, ben içada
de cara a l'immensitat,
tot voleiant la bandera
ombra darà al meu fossar.
I quanta mes ombra hi dongui
les quatre barres de sang,
per mi, en l'ombra beneïda,
l'etern son més grat serà.
Quan el sol, al naixe el dia,
magestuós i triomfal
s'alci sota un vel de grana
com una hòstia, enllà del mar,
el primer petó que envii,
per ma bandera serà,
i, fins que mori en la posta,
l'anirà sempre besant.
Mes, quan els vents de tem

[pesta
batin damunt d'ella irats,
quan les ponentades tornin
a esquinsar-la de dalt baix,
el pit ardit, furgant en terra,
de dolor s'extremirà,
tot duent a mes despulles,
la seva queixa, el seu plany.
I si el meu pit, aleshores,
resta diferent i laç,
si tot jo no arboro en ànsies
de venjar-te i de lluitar,
aleshores, Catalunya,
pàtria meva comtat gran,
an el teu fill Casanova
per ben mort el pots donar.

Prop la gloriosa senyera,
a l'ombra dels plecs sagrats,
quina pau tan tèbia i dolça!
que bé s'hi deu reposar!...
Bandera tres voltes santa
si la mort no es un descans,
jo el meu esprit te brindo
per defensar-te com mai.

JOSEP BURGAS

La bandera de Santa Eulària

—Ja fina el bé de la fortuna;
ja Felip quint bat ta darrera
tropa de braus, ciutat comtal.—
Diu un soldat en la nit bruna,
sota dels plecs de la bandera
i recolzat al murald.

Ai, catalans! ojats la història
d'aquest damàs, que amb sa ale- [nada]

fa desplegar un vent de mor;
ell per lo món amb la victòria
s'ha passejat; sa esbategada
feu tremolar el món de por.

De Déu va ser santa penyora;
es va clavar més de cent voltes
damunt castells enderrocats.
Cruixint avui sembla que plora;
sembla cantar tristes absoltes
veient morir les llibertats.

Ai, roig damàs de la bandera,
que ens vas guiar en la batalla,
tot esquinçat vés amb el vent;
que Felip quint nostra senyera
no toqui mai, ni la gramalla
del gloriós Consell de Cent.

Vesten al cel, i a la adorada
Laia gentil, nostra mendona;
digues que al bó vencé ei tirà:
que sense fills, de mans lligada,
s'ha agenollat sa Barcelona,
i lo butxi lo cop darà.

Que, com un jorn, amb cor de féra,
els infidels l'atormentaren;
son poble avui pateix dolor.
Vesten al Cel, Santa bandera,
digues a Déu que ja finaren
pau i virtut, glòria i honor.

I, ans de deixar la nostra terra,
obra tos plecs, la imatge mostra
de l'angelet que ens protegi.
Conta damés, els fets de guerra
que, per el món, la pàtria nostra
més de cent cops van ennoblí.

Conta el brugit i la cridòria
de quan els saigs cridant anàven
acompanyant a n'el veguer,
i el comiat de la victòria
els ciutadans encarregaven,
al capità gonfanoner.

Conta que quan et duia un noble,
i acataments de tots rebies
quan et pujaven al finestral.
—Ja guanyarem!—cridava el po-
[ble,
car no tornar jamai debies
sense cobrir amb llors ton pal.

Conta que un jorn, quan t'aixeca-
[ren
contra l'alarb, de goig la ensenya
per a ton Déu tu vares ser;
contra que, amb dol, un jorn por-
[taren
sota tos plecs, allà Cerdanya,
mort en Desvalls, el conseller.

Dels abatuts soldats francesos
contra la por i la fugida;
dels castellans, la humilitat,
quan, sos soldats veient malmesos,
van respectar l'arma rendida,
del conseller el dret sagrat.

Ai! i després de tanta glòria,
veus els soldats de terra llunya
esclavitzar els catalans,
tu, lo mantell de la victòria,
símbol d'amor de Catalunya,
glòria i penó dels ciutadants!

Ai! roig damàs de la bandera
que ens vas guiar a la batalla,
símbol d'amor, de pàtria i llei.
Per a cobrir mon cos t'espera;
millor és ser d'un brau mortalla,
que encatifà el palau d'un rei.

FREDERIC SOLER (Pitarra)

Bach de Roda

(CANÇÓ POPULAR)

Ai, adéu, ciutat de Vich!
Bé en mereixes ser cremada;
n'has fet penjá un cavaller
el més noble de la plana,
que per nom li diuen Bach
i al terme de Roda estava.

* * *

A nou hores de la nit
el-destacament marxava;
s'en van dret al Colom-grós
que al terme de Roda estava.
Quan és al peu de la forca
ja en va di aquestes paraules:
—Del que et suplic, General,
si em darás terra sagrada.

Quan n'arribaren allí
ells a la porta trucàren:
—Está aquí un cavaller?
Voluntaris el demànen.
—No está aquí aquest cavaller;
al Mas nou de Roda estava.—
Quan ne fóren en el Mas,
allí en la porta trucàren:
—Está aquí un cavaller?
Voluntaris el demànen.
—No está aquí aquest cavaller,
que el torrent té la posada.—
Quan ne fóren al torrent,
allá a la porta trucàren;
—Dieu en el Bach que surti,
que el Vallfogona el demana.
—Déu vos quart als meus amics,
ben vinguts sigueu vosaltres.
—No som, no, els vostres amics,
ben contraris vos som ara.—
Quan en Bach va sentí aixó:
—Trist de mí, penjat sóc ara.—
Tan prompte com va sé abaix
fortament l'agarrotaren,
i a la cua del cavall
ciutat de Vich el portàven.
Quana Vich el van tenir,
la sentència li dictàren.
—Anem a avisá al domer,
al domer de Santa Clara,
que vingui a confessá en Bach,
que sigui al peu de la escala.
Anem a avisá als fusters,
fusters i mestres de cases,
que vagin a fer les forques
al cap de les Devallades.—
El domer fa de resposta,
que el seu cor no li bastava.
Ne respónen els fusters,
que no tenen fusta obrada.
Va respóndre el General:
—Farem aterrar les cases.—
Espatllen molts candeleros,
també les llànties de plata.
Ja en respongué el Xirinola:
—Veniu-ne a cercar a casa,
que tanta com n'hi haurá
tota serà per vosaltres.—
Van a visitá el domer,
domer de los Devallades,
que vingui a confessá en Bach,
que la vida se li acaba.
Ja en varen fer unes crides
que tots els portals tánquien.
Quan els portals son tancats,
el perdó ja n'arribava.
Ja l'emprenen i ja el lliguen
i la forca l'emportàven.

—No te'n espantis, no, Bach,
que ja te'n serà donada.—
Quan és a dalt de la forca
treu una capsà de plata;
diu que la facin a mans
del Pare Ramón del Carme.
—Ell era el meu confessor;
la tindrà per recordança.
a mí no em raca el morir.
ni el ser la mort afrontada,
sinó tres filles que tinc;
totes tres son encartades
i no poguer-les deixar
totes tres enmaridades!—
Les tres filles que tenia
als peus se li agenollaven.
—Aixequeus, les meves filles;
de Déu sigau perdonades.

No em maten per ser traïdor,
ni tampoc per ser cap lladre,
sino perquè he volgut dir
que visqués tota ma patria.

Cant de la bandera

Jo só la d'aquella primavera
que als pobles fa revivre i reverdi.
Jo tinc tota la saba de la terra;
tota la llum del cel reflecta en mí.

Els meus colors són vius; la meua
[flaire
és la sentor de pàtria i llibertat:
forta em desplego retronant en
[l'aire,
gala en la pau i fúria en el combat.
Porteu-me alta i aixequen-me dreta
al damunt vostre i marxant sem-
[pre avant,
al vostre cor teniu-me ben estreta
que'l vent és fort i Catalunya és
[gran.

J. MARAGALL

L'arbre sagrat

Quant el van tallar de soca
va quedar sa eterna arrel.
Ja rebrota a ran de roca;
amb el temps tocarà al cel.

Procurem que la brancada
pugui lliure respirar.
res de murs, res de taulada
que la privin de pujar.

Que a tots vents s'enrobusteixi.
que es devingui fort i alt;
que al butxí que s'hi atreveixi
se li osqui la destrall!

E. GUANYABENS

A En Rafel Casanova

Per ta noblesa de cor
i ta sang hereditària,
defensares amb amor
el penó de Santa Eulària.

Refusares l'enemic
en la lluita fratricida,
i convingut amb l'amic
aquell guanyà la partida.

Han passat anys de dolors,
i el tirà lo ceptre empunya...
i encara queden traidors
que són fills de Catalunya.

SALVADOR BONAVIA

Catalanitzeuse

No menys preeu el llenguatge
dels altres. Honoreu el vostre. El
vostre per vosaltres es el millor
perquè, es el vostre. Maledicció
eterna, com digué el Dante, al
que pera lloar el dels altres,
menyspreua el seu. Perqué...

Mentres hi hagi català que no
cuidi de honorar a tot moment la
seva llengua...

Mentres hi hagi a Catalunya,
especialment en son Cap i Casal,
més diaris en llengua diferenta
de lo que'ls seus llegidors parlan
a tot hora. .

Mentres hi hagi català que no
senti vergonya, dir que li costa
llegir en sa propia llengua...

Mentres hi hagi català que al
dirigirse a gent, que, sentint par-
lar en català al seu vol i fent anys
que conviu entre nosaltres, abdi-
qui de fer-ho en la seva...

Mentres hi hagi català que
post-positi la seva llengua per la
del que no li dona la gana d'assi-
milarse a la del país ahont menja
el pa...

Mentres la gran senyora i ma-
jora de sa casa dintre son reial-

me, prost-positi el seu noble llen-
guatge pe'l que usa la cuinera,
que, per esser el seu, s'entronisa
en aquells estatges perque no cou
en les garrafalades de la seva
mestressa...

Mentres hi hagi un matrimoni
català que'n sa vida intima no
parla altre llenguatge que'l seu, i
que al seu tendre plansó, per cur-
sileria li parla en altre...

Mentres hi hagi un comerciant
català, que no tingui l'alt valor
mercantil d'anunciar sos produc-
tes i rotular els seus establiments
en català, sinceritat molt estima-
ble entre el comerç de tot el
mon...

Mentres els enamorats, que
frec a frec i cau d'aurella, se co-
municuin els seus afectes i sen-
sacions en el seu català de l'àni-
ma, i en les seves ausencias s'es-
criguin en altra parla fent-ho
sempre molt malament i no di-
hent res del que volen dir...

Mentres hi hagi catalans que
per honorar l'hermosa parla cer-
vantina, ho fan malmatent-la per
no haverla apresada a base de la
seva, no menys formosa i po-
tent parla catalana...

Mentres que per despedirse
del mon, qui en tota sa vida tots
els seus l'anomenaren *Pere o Jo-
sep*, ho fassi dintre franja negra
fent a sapiguer que *ha fallecido*
un Don Pedro o un Don José...

Mentres un Cap del Estat pas-
sant pe'l carrer Salmerón pugui
dir que no entent veurer tants
draps barrats per finestres i bal-
cons, i abaix en les botigues tot
rotulat en llenguatge distint al de
aquelles banderes...

Mentres l'aspecte exterior de
la intensa vida catalana mistifi-
qui la seva alta i indestructible
personalitat, presentant-se de-
vant del mon, disfressada amb
ropatge totalment diferent del
que realment es, fins arribar a
fer creurer que l'ús de nostre
parla entre nosaltres no ecxis-
teix, i que sols es un captri-
ci arcaic de reconstrucció de co-
sa desaparescuda, refregant-nos
per la cara amb verdadera raho

la nostra cobarda insinceritat.

Mentres demanem cosas que
no demostrem practicant-les, i
que practicant-les no tindriam
de demanar-les, perque s'emanci-
pen las nacionalitats dels estats
usant el mateix dret dels fills
amb els pares, per sa propia vo-
luntat i demostrada capacitat...

Mentres no desaparegui d'en-
tre nosaltres l'enemic, s'esmer-
seran molts sacrificis. Perque,
estiguen segurs, l'enemic n'és
gran de la reconstitució de la
nostra Personalitat Catalana i no
cal buscarlo lluny.

L'enemic es dintre de casa.

JOSEP XIMENO PLANAS

El Regionalisme

Tothom se'n torna a casa; fe-
liç resolució que salva al fill prò-
dici a molts altres; la universal-
de l'amor no impideix per res
l'amor al nostre recó; aqueix és
el pensament, indestructible, dol-
císsim i superior a tota variació,
puix que neix de la mateixa natu-
ralesa.

El menyspreu de lo propi és
malasenyal, no devem mai fiar-
nos dels partits qui tot ho volen
anar a cercar fora de casa; l'amor
ben ordenat comença per sí ma-
teix, i per això nosaltres no po-
dem menys de saludar amb l'afi-
ció a la literatura, al dret, a la in-
dustria i a la llengua del país.

Josep Torres i Bages

La forsa de la cultura

Des d'ara el nostre idioma—el
magiar—serà l'únic que parlem.
Preparem-li mitjansant un pa-
cient treball poètic i gramatical,
un gran avenir polític. No pen-
sem en alsaments, encar que sia
en contra un sobirà que viola to-
tes les lleis. Perque la lira i el dic-
cionari poden venjar-nos més que
les armes.

Eduard Soyons

L'emancipació de les Colònies

Les colònies, com els fills, tard o d'hora s'emancipen; més les regions d'una nació autònoma en allò qui pertoca a llurs interessos generals, són els fills qui a son pare deuen el benestar, i d'ells ja mai s'en separen.

El pare que no arribés a convence's de que aquell fill és un altre home com ell i volgués perpetuament mantenir-lo subjecte a sa pàtria potestat, crearia un conflicte que s'encarregaria de convertir l'armonia en guerra i determinaria una violenta separació. El fill, pacíficament emancipat, torna a la llar pairal i mira la de son pare com sa pròpia casa.

F. PI I MARGALL

Mohiment de forasters

Va notant-se d'un's quants anys a n'aquesta part augment d'Estiuejants en el mes de Setembre especialment comparat antigament que'n aquesta època no quedava ni arribava ja cap foraster.

En pròxim nombre publicarem els noms dels que tenim notícia haver arribat raderament.

Entretant rebim la benvinguda, desitjant-los bona estada a tots.

X.

Llevantines

Prop la mar hi ha una caseta que és petita, blanca i neta lo mateix que un colomí.

A la casa hi ha una nina i al balcó una clavellina i geranis a desdí.

Que a la casa hi ha una fada, prou ho sab el sol, la mar i l'oreig de matinada i la lluna i el cel clar, car d'amor una complanta tots li endrèssen amb delit, junt amb mon cor que li canta sospirant de dia i nit.

JOSEP PUJADES I TRUCH

El Sidecar

I

El meu cosí Ramonet va comprar-se un sidecar i amb aquell petit cotxet sempre anava a passejar. Un dia va convidar-me a fer una excursió amb ell i an a mi va colocar-me a dintre d'aquell cistell I quan corria tan jo anava aixís cantant:

—Que be s'hi và, que be s'hi và quan va corrent el sidecar; mec, mec, mec, mec; que be s'hi và, que be s'hi và, jo sempre aixís voldria anar.

II.

Un dia ens vam allunyar, ell va parlar-me d'amor i anant amb el sidecar vaig donar-li un si de cor. Ja molt abans de deixar-nos del casori em va parlar, diu que a l'esglesia a casar-nos hi anirem amb sidecar. Tot ben guarnit de flors cantant aixís tots dos:

(Tornada)

III.

Un cop ja casats serem i tindrem el nostre pis amb sidecar anirem a comprà un bebé a París.

Pro diu que no val la pena perquè «pana» es pot tenir i un bebé d'aquella mena ja podem comprar-lo aquí. I anirem passejant aixís tots tres cantant:

(Tornada)

JOSEP ASMARATS

Aubada

Canta, canta, rossinyol que avui, com sempre, ets ben [sol]

qui primer saluda el dia emporprat d'or i de sol, Canta, canta, que les flors amb els seus variats colors fan la vida molt més grata, a l'exhalar llurs olors el capoll quan tendue esclata. Canta, canta, que el teu cant és la cançó triomfant que els homes tots ja hem

[apresa

des del moment delirant que extasiat tot el món resa. Canta, canta, que l'amor encén els ulls de fervor per la plana beneïda, si gaudint ton cant sonor desperta a la bona vida. Canta, canta, rossinyol, i amunt aixeca el teu vol, què és l'hora dolça, esclatanta, i anyora gojós el sol la teva estrofa vibranta!

Salvador Borrut i Soler

El futbol a Sant Hilari

Al comens d'estiu una colla de joves ens habian proposat organitzar un club de futbol.

Quan les coses anaven per bon camí, ens trovem qu'era difícil el trovar un camp a propòsit; per aquest motiu no va dur-se a terme.

Hom trova estrany, que a un poble del extraordinari mohiment de forasters com es a Sant Hilari, no hi haigi un camp de futbol.

Per fer aixó seria necessari gestionar-ho al hivern, doncs al

istiu quan ja son sembrats els camps, ens veuríem obligats a comprar la collita per quin motiu resultaria molt més car.

No es d'estranyar qu'els joves del poble, no hi sentin gran afició. Son pocs quins coneixen les regles del futbol.

¿Seria convenient fer un camp de futbol?

Si, perque a mes d'esser un esport físic favorable al desenvollop del cos, seria un divertiment mes, qu'animaria al poble de Sant Hilari.

Van enterar-me de que l'Ajuntament fa dos o tres anys tractà de portar a la realització aquest assumpte i no se n'ha paalat mes.

Bona ocasió ja que l'Ajuntament ve demostrant estar ben predisposat per anar realitzant millores. Aquesta fora una digne d'elogi, qu'el poble i la colonia estiuencia li agrairia.

Avant doncs, i a veurer si a l'any pròxim podrem admirar en aquest poble un bon camp de futbol, que vindria a augmentar el gran nombre de diversions que al istiu hi ha a la formosa vila de Sant Hilari Sacaml.

XAVIER PICAÑOL

Noves

Nostre periòdic primer any de la seva publicació concorrerà a la

demostració d'amor patri que la Catalunya d'avui dedica a la d'ahir simbolisada per el Conceller Rafel Casanovas en la data del 11 de Setembre de 1714.

Un pom delliroya amb llassada catalana es el que amb tot amor portarem al seu monument en el present aniversari.

Hem vist amb satisfacció com l'antich periòdic «La Publicidad» de Barcelona ha adoptat definitivament la parla catalana pera diritgir-se al seu public. Es digne de mirar amb simpatia la ben acertada i natural decisió. No's compren que la premsa netament barcelonina haigi deixat tants anys usufructuaria i ja solsament per aquest honorable motiu, digne respecte a *La Veu de Catalunya*. Periodics quina vida la deuen a llegidors catalans es un contrasentit atendreis en altre parla que la seva, idihent-se defensors de l'autonomia d'aquesta terra, encare mes contrasentit. Sols se compren per rutinarisme o egoisme mal entés. Les situacions ilògicas mai son productivas, ni en sentit idealista ni en efecte mercantil.

També el «Grup Catalanista Hilariench» portará aquest any un amorós recordatori al monument del Conceller Rafel Casano-

vas en memoria del 11 de Setembre de 1714.

Essent sortosament en augment l'exit de nostre revista, ve nint-nos continues demandes de números enrederits, plaunos comunicar a quants ho desitjin, que podem servir exemplar de tots els nombres publicats, essent bona ocasió pera els que desitjin colleccionar *Lliroia* cosa mes en avant dificil.

Hilariencia

—Ep mestre! ¿Quant hi ha de aquí a la Font Picant?

—Menys que de la Font Picant aquí.

—Com s'esplica aixó?

—Home perque d'aquí allà li vindrá de baixada, i d'allà aquí tot es costa amunt.

X.

La Modernista de Sant Hilari Sacalm

Es l'Establiment de Catalunya, que més ha honrat, expandit, propalat, i ha escampat arreu del mon la parla catalana, en els mes variats aspectes comercials mercantils i artístics.

ARTS GRAFIQUES

Anglada i Cantalozella

Representats a Sant Hilari per:

-- J. Ximeno Planas --

Hostalrich - St. Hilari

SERVEI D'AUTOMOVILS

EMPRESA SOLER

Omnibus, turismes de lloguer

Despatx de Bitllets a BARCELONA

Centre Localitats, Plaça de Catalunya 9.—Sombreteria Buxadé, Princesa 7.—Corseteria, Plaça Santa Ana, 4.

PREUS: Anada i tornada 10 Pessetes

Colmado i Dulceria de Manel Planas

Gran existencia en tota classe de Comestibles i Bomboneria a preus reduidíssims.

Creació del tan renombrat Postre

BARRETETS

GRAN HOTEL *España*

baix la direcció de

D. MIQUEL MARTÍ

Acreditadíssim ESTABLIMENT

Gran Café UNIO (Antic Café Xicus)

TEMPORADA D'ESTIU 1922

Grans funcions de Titelles - Sessions de Cine - Llufts i selectes Balls-Saló de Billars, Tresillo

Gran Cassino TIVOLI

Funcions de TEATRE
baix direcció de la Companyia
Còmica-Dramàtica
Ramona Mestres.

Granja Calm

LLET PURA

Especialitat amb mantega

Despatx a Cà l'ENRIC

se serveix a domicili

Ramón Torrent i fill - Recader
de St. Hilari Sacalm
a Barcelona :

A Barcelona: Plaça Comercial, 10 i Princesa, 34, Agencia Puig.—A Sant Hilari: Carrer d'Arbucies, 1 al costat de can Ximeno i carrer Rectoria, 1.

Es portan boques d'aigua picant a domicili. | Es ven Fruïta i Peix fresc

Goigs humorístics a Sant Hilari per J. Asmarats Demaniatse a

LA MODERNISTA

PREU: 10 cts.

Hispano Hilarienca

Empresa d'Automòvils

De Breda a St. Hilari, anada i tornada, preu 10 pessetes.

Serveis establerts: De St. Hilari a Vich i viceversa, cada dissabte. De St. Hilari a Sta. Coloma, cada diilluns.—Tots els dies matí i tarda servei a la **Font Picant**.

Per l'horari, despatx de bitllets i demés Informes demanats a l'administració i garatge de la

Hispano Hilarienca

Carrer de Valls, 1.—BARCELONA, Despatx Central de la Companyia dels Ferro-Carrils M. Z. A. Gran-Via 573.

HOTEL SUIS

DE

Francese   **Picanyol**

últimament reformat : Habita-
cions amb aigua corrent :
:- Bany, etz. etz. :-:

Obert tot e Setembre.
El més millor per a
pendrer l'aigua i estar
mes ben atés a Sant
Hilari

LLUIS SERRAS

Forn de Pa - Comesti-
bles - Porc fresc dos
: cops a la setmana :

Casa de es LLANGONIES**Salvador Neguera**

Gravalosa, 2

Francesc Trias

TEULAS I TORPEDOS

SANTA COLOMA DE FARNÉS

Per encàrrecs a Sant Hilari a

LA MODERNISTA

Per endur-se'n un bon re-
cord fer-se retratar per

EN LLUIS XIMENO

radò a LA MODERNISTA

ESTIUEJANTS

Preneu a diari la llet de la va-
queria del Carrer de Vich, 3

casa AMADEU**COMPRIN****L'Auca d'Un foraste-
ro en Sant Hilario**

Novetat única Record sens igual

PREU 1'50

- Tots els exemplars portan un obsequi -

EDEN CONCERT**MUSIC-HALLS de primer ordre**

Carrer Nou, 12

Teléfon, 3.332

BARCELONA

La Bona Sombra Cabaret Modern
Dancing Seguit

Carrer, Ginjol, 3

BARCELONA

- Aigues de Sant Hilari -

Infalibles contra el MAL DE PEDRA, càlculs en el fetge, diabetes,
gota, dispepsia, gastralgia, anèmia, clorosis, etz. etz.

Premiades en les exposicions de Madrid, Barcelona, París, Niça, Francfort,
:- Buenos Aires, etz. etz. :-